

Kaksi
Uutta Laulua.

1.
Naarlen ja Marian Surullinen ja
Kauhea rakkauden seikka.

2.
Varoitus Neitosille.

Sepitti
Frans Juho Järvinen.
Gurasta.

Tampereen
kaupunginkirjasto

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Hinta 15 penniä.

3576 A H d

100: -

Kaarlen ja Marian Surullinen ja
Rauhea rakkauden seikka.

Sävel: Voi kuinka kauvan kestänne, j. n e.

1. Nyt aivon laulun kynäillä
Ja julkisuuteen hyräillä
Ilmoitan seikan seuraavan
Kuin kertomuksen kuulla jain.

2. Keskellä Suomen saloa
Ja komeassa talosja
Kuin oli tyttö ainoa
Kasvoiltaan sängen ihana.

3. Maria nimi neidon sen
Oli tuon immen kaunoijen
Ja renki Kaarle nimeltä
Balweli Marin ijällä.

4. Näin kahden nuoren sielussa
Nyt lempi liiton rakentaa
Sydämiin syttyi rakkaus
Silmisjä lemmen ihannuus.

5. Rakkaus hellä Marilla
Ja tosipuhdas Kaarrella
Vuosia wiisi hellästi
Lempiwät aiwan siivosti.

6. Wannoivat walan ikuisen
Rakkauden toinen toisilleen
Waan warhemmita jalassa
Säilytit keskenänsä waan.

7. Näin säilyi lempi jalassa
Sielunsa puhdas pahasta
Ja tunto puhdas jaastatoit
Ei joudu himon waltahaan.

8. Waan kärke kullain jeassa
Kawaluus sortaa elämän
Samaten Kaarlen, Marian
Siwens sortu kuolemaan.

9. Kuin arpa lankeis Kaarrelle
Hän joutui wakinaisehen
Suomemme sankar riviin
Kuin isänmaata warjeli.

10. Hyvästi jättö hellästi
Eiis rakastuneet eroitti
Ja kynnelt wieri poskilla
Tuon ihanaisen Marian.

11. Nyt isän filmä tarkastaa
Marian kynnelt karpalta
Hän hawaitsi nyt Marian
Olewan lemmen pauloissa.

12. Hän keinon kessi jalassa
Ja esteet tielle rakentaa
Näin lemmen tulen palawan
Toivoen saada sammumaan.

13. Marian suru juureni

Kuin ajat vuodet kuluupi
Waan kirjettä ei saanut hän
Kuin Kaarle lupais lähteisjään.

14. Sen armaat tämän laulaja.
Kuin Isä kirjeet kadottaa
Mitä luulo waltais mielsensä
Kuin turhaan raukee kirjeensä.

15. Maria hento taimi waan
Täs joutui tilaan ankaraan
Kuin lemmen liekki rinnassa
Kaiwaa epäluulossa.

16. Ja Kaarle mietti itjellään
Maria oli pettäjän
Kansjani leikki lemmellä
Mä olin fiksi typerä.

17. Waan kahden vuoden perästä
Marille sanoi isänsä
Eä sulhon saat ja komean
Naapurin pojan ja rikkahan.

18. Maria sanoi isäänsä
En ota miestä ikänä
Ei rikkaus ja tawara
Woi lemmen tulta sammuttaa.

19. Marian kynnelt wierähti
Ja postkipäillä hohteli
Waan aikaa myöden isä saa
Marian tuuman taipumaan.

20. Tahdosta vanhempieensa
Maria taipui wannomaan

Sulholle liiton ijäisen
Ja rakkauden teeskellyn.

21. Hän vihkiesä maaleni
Ja sydämensä huokaili
Kuin oli Kaarle mielessään
Ja toinen sulho wieressään.

22. Waan vielä suru juurenee
Ja murhe kalvaa uudelleen
Kuin Kaarle kotiin tulee taas
Tuo ennen hellä armahaans.

23. Ei taida kielin kuvailla
Ei kertoella sanoilla
Mi tunteet liikkui Marilla
Ja hyljättylä Kaarrella.

24. Maria tunsi kauhulla
Taas lemmen tulen uudellaan
Ja tustan tunsi sielusjaan
Sota ei woinut vastustaa.

25. Kun kerta tilaisuuden saa
Kaarlelle tustan ilmoittaa
Ja itkein vielä muisteli
Entistä aikaa ihaili.

26. Se Kaarlen mielen jeloitti
Ja jalon sielun ekhytti
Ja fautta mielen kuohuwan
Sai Kaarlen seikkaan inhowaan.

27. He kehnon tuuman rakentaa
Yhdessä lähtee karkaamaan

Min' asti Ameriikkahan
Rauhasja lempee nauttimaan.

28. Päästyä Ameriikkahan
Kohtasi kuollo Kaarlo
Se oli uusi isku taas
Marille vierahassa maas.

29. Hän muisti isänmaatansa
Soimaili vanhempiansa
Myös äidin tunteet heräsi
Lapsensa perään ikäviin.

30. Hän muisti walan wannotun
Ja lupauksen rikotun
Ja karkureijun kawalan
Jo alentawan arwoaan.

31. Ei woinut enää kestää hän
Ei lohdutella itseään
Waan waipui kuolloon ijäiseen
Tilasja epätoivoiseen.

32. Näin joutui lempe wiatoin
Täs saastaisuuden kahleihin
Ja intohimoin wallassa
Elämän onnen kadottaa.

33. Näin murheen saiwat vanhemmat
Kuin lapsukainen ainoa
Sattui näin itkettävästi
Sen epätoivo lopetti.

34. Te teitte julman petostyön
Kuin teille murheen leima lyö

Se ikuinen on häpeä
 Waan katumus on myöhäistä.

35. Ei tule enää takaisin
 Käyhyä tuonen tupihin
 Waan Herra ystin tehdä moi
 Kuin wapahtajan merke toi.

36. Siis pantaa kaikki waihe pois
 Ettei se meitä wiedä woi
 Harhoja teitä sulkemaan
 Onnemme owen sulkemaan.

37. Lopetan kertomukseni
 Jonka mä waroitukseksi
 Kaikille teille kirjoitin
 Ja lyhyesti ilmoitin.

1. Kuules sä neito ihana
 Sun wertaan sukkaan ledolla
 Kuin meden tuofu suloinen
 Niin ilahuttaa sydämen.

2. Sun nimes kuuluu kauniisti
 Ja äänes joi niin hellästi
 Sun sydämesi jalo on
 Marre niin kallis werraton.

3. Sun katsantosi kaunistaa
 Tuo lemmen tuli ihana
 Ja rakkautes waltikka
 Etches monta lankettaa.

4. Siis impi kallis Suomenmaan

Ole jä aina warowa
Kuin pettäjä on kawala
Ja kärke kuffain seasja.

5. Siweys töisjä sanoisia
Sun askeleesi kaunistaa
Sen säilyttäjä olet jä
Helmenä ylistettävä.

6. Siis waro neito armahin
M' usko sanoin kawaliin
Ei ole kaikki rakkaus
Kuin ompi himoin innostus.

7. Rakkaus joka taiwaasta
On siivoa ja puhdasta
Waan lihan himo jaastainen
Woi syöstä kadotuksehen.

8. Jos intohimo walloittaa
Se rakkauden jaastuttaa
Siis ota waari mikä on
Rakkaus sekä wiaton.

9. Niin elämäsi ainiaan
On jalo puhdas loistawa
Ja vielä hautas reunalla
Tuo lemmen kukka kukoistaa.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto